

[TAKAISIN](#)

KULTTUURI | 13.5.2011 | 02:04

Yliopiston kuoro viritti kevääseen

Antti Juvonen

Konsertit

Joensuun yliopiston kuoro

Johtajana Helena Hulmi

Joensuun taidemuseon salissa 11.5.2011

Joensuun yliopiston kuoron laulajiston vaihtuvuus on suuri, koska eri tiedekuntien opiskelijoita tulee ja menee jatkuvasti. Lisäksi ulkomaalaiset opiskelijat osallistuvat mielellään kuoron toimintaan, mikä taas asettaa uudenlaisia vaatimuksia.

Helena Hulmi on ahkera työmyyrä, joka kykenee puristamaan lyhyelläkin varoitusajalla kuorostaan irti paljon.

Kevätkonsertin teemaksi oli asetettu eteneminen kansanmusiikista iskelmänsä kautta kohti nykypäivän pop- ja rocktyylejä. Yritys on kunnianhimoinen ja vaativa. Popkappaleiden svengaava laulaminen suurella joukolla on vaikeaa eikä yleensä oikein onnistu.

Konsertin aloittivat kansansävelmät, joista kuoron jäsenen Jenni Venäläisen pirteä sovitus Tuuli sitä tupaa keikuttaa -sävelmästä osoittautui onnistuneeksi ja hyvin toimivaksi kaksijakoisine rakenteineen.

Seuraava laulujen ryhmä koostui iskelmistä: Tyttö tuollainen, Tango pelargonia ja Tikanmäen Balladi jäivät puhtaudeltaan hieman vaatimattomiksi, mutta ilmaisultaan ja tunnelmaltaan iloisiksi ja onnistuneiksi.

Uusi kuorosta putkahtanut kvartetti JoyBoys on oivaltanut yhtyelauluilmaisuuksien olennaisia totuuksia, ja vaikka vielä onkin matkaa huipulle, on ryhmän otteessa paljon hyvää. Madetojan Hän kulkevi yli koskien osoitti pyrkimystä taiteelliseen ilmaisuun, kun taas Happy together oli huumorilla ryyditetty pläjäys.

Välilajan jälkeen yleisö sai nauttia kuoron Leskis-tulkinnosta, joista erityisesti Ilkka Salorannan komeasti solisteeraama Pyhä toimitus oli todella vaikuttava ja koskettava.

Lauluyhtye Kuulento on jo ehtinyt esiintyä aikaisemminkin kuoron konserteissa, ja siltä on totuttu kuulemaan hyvin harjoitettuja esityksiä. Tällä kertaa Salorannan sovitus Johanna Kurkelan kappaleesta Hyvästi Dolores Haze ei oikein syytynyt lentoon. Neil Youngin Winterlong sen sijaan soljui luonnikkaammin.

Konsertin päätti painavin anti: Krzysztof Dobosiewiczin kolme sovitusta nykysuomalaisten poptähtien tuotannosta.

Stellan Vie mua soi kauniisti, mutta jäi kokonaisuutena hieman valjuksi, johtuen alkuperäisestä sävellyksestä. Hopperadion Uhrille toimi jo paremmin, mutta sekin edustaa yhtyeen hieman vähemmän tunnettua, rauhallisten kappaleiden puolta. Neljän Ruusun Luotsivene soi ja svengasi mainiosti tenorien pienestä kompuroinnista huolimatta.

Mielenkiinnolla jään odottamaan kuoron laajempaa Dobosiewiczin sovitusten kokonaisuutta